

ΕΝΟΡΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΔΡ. Ι. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ' - ΤΟΜΟΣ ΙΖ'

1962

ΑΘΗΝΑΙ - ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 64

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ «ΕΝΟΡΙΑΣ» ΚΑΤΑ ΤΟ 1961

† Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ἀκαρνανίας ΙΕΡΟΘΕΟΣ

† Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Μητροπολίτης Ἀργολίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Μητροπολίτης Ἐλευθεροπολίτιδος ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ἐπίσκοπος Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΤΖΩΓΙΔΗΣ

Ἀρχιμανδρίτης ΑΓΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ

Ἀρχιμανδρίτης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρχιμανδρίτης ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρωτοπρεσβύτερος ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΙΟΝΩΡΗΣ

Πρωτοπρεσβύτερος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΑΤΖΑΝΗΣ

Πρεσβύτερος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ, Οἰκονόμος

Πρεσβύτερος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΙΚΑΣ

Πρεσβύτερος Π. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Πρεσβύτερος ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΛΑΓΑΡΗΣ

Πρεσβύτερος ΣΤΡΙΑΝΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

Πρεσβύτερος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΟΥΣΚΑΣ
 Πρεσβύτερος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΡΔΑΣ
 Πρεσβύτερος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΑΚΗΣ
 Πρεσβύτερος Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
 Πρεσβύτερος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ
 Πρεσβύτερος ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΡΙΤΤΡΟΣ
 Πρεσβύτερος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΟΥΤΣΟΣ
 Πρεσβύτερος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗΣ
 Πρεσβύτερος Α. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗΣ
 Πρεσβύτερος ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΛΕΙΝΑΚΗΣ

Μοναχός ΘΕΟΚΑΝΤΟΣ ΔΙΟΝΤΣΙΑΤΗΣ

ΑΜΙΑΚΑΣ ΛΑΙΒΙΖΑΤΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου
 ΕΤΑΙΓΕΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Καθηγητής Πανεπιστημίου
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Διδάκτωρ Θεολογίας
 ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ, Θεολόγος
 ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΕΝΙΣΛΕΙΔΗΣ, Θεολόγος — Γυμνασιάρχης
 ΣΠΥΡΟΣ ΑΒΟΥΤΡΗΣ, Θεολόγος — Γυμνασιάρχης
 ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θεολόγος — Β. Γυμνασιάρχης
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΜΠΟΥΓΑΤΣΟΣ, Θεολόγος, Καθηγητής
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ, Θεολόγος, Καθηγητής
 ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ, Θεολόγος, Ποιητής
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ, Θεολόγος, Δημοσιολόγος
 ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΡΕΛΑΣ, Θεολόγος, Καθηγητής
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Δευτερίων Σύμβουλος TAKE
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, τ. Ύπουργός Έθν. Παιδείας
 ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜΠΩΤΗΣ, Δημοσιογράφος
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ, Δικηγόρος
 ΣΠΥΡΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ, Δημοσιογράφος
 Κ. ΡΩΤΑΣ ΟΛΗΓΑΙΟΣ, Δογολίχνης
 ΑΝΔΡ. ΕΜ. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ, Διδάσκαλος
 ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΔΙΒΕΡΙΑΔΗΣ
 Η. ΓΑΥΦΟΣ, Ποιητής
 ΔΙΟΝΤΣΗΣ ΠΟΘΟΣ (Κλωνάρης), Ποιητής
 Ι. ΚΟΛΛΑΡΟΣ, Ποιητής

Η "ΕΝΟΡΙΑ", ΕΞ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΥΚΛΗΘΟΥΡΙΑΝ
 «Ὡς ἡ ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας» (Ματθ. 23, 37)

ΕΝΟΡΙΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΖ'. ΑΡΙΘ. 324 'Αθήναι 15 'Ιανουαρίου 1962	Διευθυντής ΑΝΔΡ. Ι. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος 'Ακαδημίας 64 Ε' ἄστροφος - Τηλέφ. 614.692
--	----------------------------------	--

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ 1961

Ἀπελπιστικῶς ἀσρητικῶς παρουσιάζεται ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ ἐμπνεύσαντος ἔτους. Θὰ ἠθέλαμεν νὰ παρήλθῃ ἀφ' ἡμῶν τὸ ποιτήριον τῆς κριτικῆς ἐπισκοπῆσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μὲν πραγμάτων κατὰ τὸ 1961. Δίδει καὶ ἐφέτος εἴματα ὑποχρεωμένοι νὰ κάμωμεν πικρὰ καὶ ἀπογοητευτικὰ διαπιστώσεις.

Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς πλευρᾶς τῆς Πολιτείας, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὴν ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἡμιαιτονόμου Ἐκκλησίας Κρήτης, οὐδὲν ἐπετελέσθη διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκερμῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ὅπως τοῦ δοριστικοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς ψηφίσεως τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐκκερμῶν ἐφημεριακῶν νομοσχεδίων, νομοσχεδίων περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ ΤΑΚΕ, ὡς καὶ τοῦ προβλήματος τοῦ καθορισμοῦ ἐνὸς δοριστικοῦ ἐφημεριακοῦ μισθολογίου.

Ἀπὸ δὲ τῆς πλευρᾶς τῆς Διοικ. Ἐκκλησίας ἢ εἰκὼν παρουσιάζεται κατ' ἐξοχὴν σκτεινὴ καὶ ἀποκαρδιωτικὴ. Κατὰ τὸ 1961 ἡ 'Ι. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας οὕτε τακτικῶς, οὕτε ἐκτάκτως συνήλθε διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ὄγκου τῶν μεγάλων ἐκκερμῶν οργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας μας. Τούναντι ὁ θεσμὸς τῆς Ἱεραρχίας ἐδέχθη βάνανσα καὶ κείρια πλήγματα κατὰ τὸ ἐμπνεύσαν ἔτος, καὶ κατ' ὁδὸν ἀκατηργήθη. Ἡ ὑποτυπώδης Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη ἐλειτοῦργησε μὲν κἄπως, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς κατηγορουμένους τῶν βαθμῶν τοῦ Πρεσβυτέρου καὶ τοῦ Διακόνου. Τὸ μίγα θέμα τοῦ Ἐφημεριακοῦ μισθολογίου ἀπετελεματώθη καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Διοικ. Ἐκκλησίας ἐξ αἰτίας τῆς ἀτολμίας καὶ ἀδιαφορίας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῆς Δ. 'Ι. Συνόδου καὶ τῆς Ἱεραρχίας ἐν γένει. Ἡ Διοικ. Ἐκκλησία δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκμεταλλεῖται τοὺλά-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΔΡ. Ι. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ: Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν 1961	3
«ΕΝΟΡΙΑΣ»: Ζητούμεν Ἀρχιεπισκόπου	5
ΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΜΑΣ: (†) Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος — Ἀναμένωμεν τὴν ἐπιλήθευσιν — Δόκιμος ὁμοῦς καὶ ἀτυχῆς — Μνησίων εἰς τὴν Ἄγγωστον Ἱερὰ — Οὐδὲ κἄν ἤθελς ἀμοιβᾶς — Διὰ τοὺς ἐκλάττους Ἐφημερίους	7
Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ: Τὸ Περιοδικὸν «Χριστιανὸς» καὶ οἱ Μόρτρετες τοῦ Ἰαχυοῦ	9
Γ. ΒΟΥΓΙΑΤΖΗ: Ὁ κ. Γ. Βογιατζῆς καὶ ἡ Ἐκκλησία	10
Ε. ΑΒΔΑΛΗ: (†) Πρωτοπρεσβ. Ἀθηναίος Μπαλδῆς	12
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΝΟΡΙΑΝ»	13
ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ	16
ΕΙΔΗΣΕΙΣ: Ἐκκλησιαστικαὶ 17 Ἐφημεριακαὶ 19 Νέα τοῦ ΤΑΚΕ 20	
ΑΔΑΝΑΟΓΡΑΦΙΑ	20
ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ	20

Εἰς τὴν 5ην σελίδα
τὸ ἄρθρον
ΖΗΤΟΥΜΕΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

χιστον τήν εὐκαιρίαν τῶν ἐκλογῶν. Διὰ τὴν πραγματικὴν μόρφωσιν τοῦ Κλήρου, ἥτις λίαν χωλαίνει ποιοτικῶς, οὐδὲμία μέριμνα ἐλήφθη καὶ οὐδὲν ἐνδιαφερόμενη ἐπεδείχθη ἀπὸ τῶν ἀρχουσῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐλαχίστη ἢ οὐδεμία προσοχὴ δίδεται ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων. Ἄλλ' οὕτε καὶ εἰς τὸν λαὸν ἀποδίδονται τὰ κανονικὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ποιμένας καὶ ποιμενάρχας του, ὁποῦτε ἀσφαλῶς θὰ ἀντήρχετο ἡ ποιοτικὴ στάθμη τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἀνωτέρου Κλήρου μας. Αἱ τέσσαρες χηρεύουσαι μεγάλα Μητροπόλεις μένον ἄσυμπλήρωτοι ἀπὸ πολλῶν μῆνῶν διὰ λόγους προσωπικῶν συμπεριφορῶν καὶ πεισμάτων ὀρισμένων Ἱεραρχῶν. Ἄλλοτε κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους αἱ Ἐπισκοπαὶ ἔμεναν ἄσυμπλήρωτοι λόγω ἀντιδράσεων τῆς Πολιτείας. Σήμερον οἱ ὄροι ἔχουν δυστυχῶς ἀντιστραφῆ πρὸς αἰσὸς τῆς Διοκ. Ἐκκλησίας μας, ἥτις ἀδιαφορεῖ ἐκκλησιαστικῶς ἐὰν ἐπὶ μῆνας καὶ ἐπὶ ἔτη παραμένει χωρὶς ποιμενάρχας τόσα μεγάλα Μητροπόλεις. Ὁ ἀνώτατος στυγρὸς Νόμος τοῦ βασιλεύει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν διοικούντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τὰ προσωπικὰ συμπεριφορὰ ὀρισμένης κλίμας Ἱεραρχῶν. Ὅσον διὰ τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, οὔτε λόγος νὰ γίνηται.

Ἐὰν τώρα πειραθῶμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἀπὸ περιοριστῆς τὴν θρησκευτικὴν κατάστασιν τοῦ ἀτυχοῦς λαοῦ μας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἐρωτήμα τὸν Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ ἀπέναντι αὐτοῦ τὸν προορισμὸν τῆς, ὅστις εἶναι τὸ ἀζητήσαι καὶ σώσαι τὸ ἀπολωλὸς ἢ (Λουκ. 19, 10), θὰ ἐπιτραπῶμεν κατ' ἀνάγκην εἰς ἱεραμείδαι. Διότι ὁ λαὸς μας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δλονὲν καὶ περισσότερον ἀποχοματίζεται χριστιανικῶς. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀξιάναται. Τὸ ποσοστὸν τοῦ τακτικῶ ἐκκλησιασμοῦ τοῦ λαοῦ ἔχει κατέλθει μόλις εἰς τὸ 2%. Ἡ προσπάθεια τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς οὐσιαστικῆς διαποιμάνσεώς του ἀπὸ ἱεραποστολικῶς μορφωμένων ποιμένας οὐδεμίαν πρόβον ἐπιτελεσε. Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως ἀ-

φοῦ ἀπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου διακόνου παρατηρεῖται μία τρομακτικὴ ὑποβάθμισις τῆς ζωῆς πίστεως; Ὑπάρχουν βεβαίως εὐτυχῶς πολλοὶ καὶ ἐντιμοὶ ἑταίρους μεταξὺ τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλ' αὐτὰ δυστυχῶς δὲν ἀνατρέπουν τὸν κανόνα. Ἐνῶ κινδυνεύει αὐτὴ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἐπιβίωσις τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ μας, οἱ ἐντεταλμένοι φύλακες, ποιμένες καὶ ἀρχιποιμένες, μένουν ἀσυκνήτοι καὶ ἀδιάφοροι. Αὐτοὶ εἶναι ὁ κανὼν. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας παρουσιάζει σήμερον σήματα ἐπιμάνθη, ἀτινα προήλθοσαν ἀπὸ τῆν ἐσωτερικὴν βαθυτέρα ἢ θικὴν κρίσιν ἢ πομαινουσα Ἐκκλησία μας. Ἄς μὴ ἐντροπώμεθα νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Ἄλλὰ καὶ ἡ παρατηρουμένη ψυχικὴ ἀτομία καὶ ἀτομία μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων σήμερον ἀριστων κατὰ τὰ ἄλλα ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων Κληρικῶν μας, συντελεῖ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐν τῇ Δ. Ἐκκλησία κακοῦ. Καὶ οὕτως ἀφήνουν τοὺς ἠθικῶς ἀδιστακτοὺς καὶ θρασεῖς συναδέλφους τῶν νὰ ὀρχοῦνται ἀναιδέως καὶ νὰ κυριαρχοῦν ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω τὸ ἀνατελεῖται ἔτος 1962 παρουσιάζεται δύσκολον ἄλλὰ καὶ ἀποφασιστικὸν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὑπάρχουσα λειτουργία, ἀλλὰ καὶ ὁ παρατηρούμενος λειτουργισμὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μας δὲν μὲς κρατοῦν αἰσιοδόξους διὰ τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν προβλημάτων. Ἄλλὰ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἄντιμετωπιζόμεν τὴν σημερινὴν κατάστασιν μὲ ἐλαφρότητα, μὲ μοιρολατρίαν, μὲ ψευδαισθήσεις ἢ μὲ ἐθελουφλίαν. Μία εἶναι ἡ πρακτικὴ λύσις. Νὰ ἐπιδιώξωμεν πάσῃ θυσίᾳ καὶ μακρῶν ἀπὸ πάθη τὴν ἀπόκτησιν πυρῆτος ὕγιους ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας. Καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἐξεφρωμεν ἔνα Ἀρχιεπίσκοπον, Ὅστις νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναλάβῃ τὸ τεράστιον βῆρος καὶ τὸ μέγα ἔργον τῆς εἰς βάθος ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας. ΑΝΔΡ. Γ. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Μετά τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Θεοκλήτου Παναγιωτοπούλου, παρίσταται ζωτικωτάτη ἀνάγκη ἵνα τὸ ἐνδιαφέρον Κλήρου καὶ λαοῦ τῆς Χριστιανικῆς Πατρίδος μας καὶ μάλιστα τῆς Πρωτεύουσας αὐτῆς, στραφῆ ζωηρὸν καὶ ἀμετάπητον πρὸς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἀρίστου ἐκείνου ὁστις εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ ἂν κρύπτεται θὰ κληθῆ ν' ἀναλάβῃ τὸ πηδάλιον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνας Ἀρχιεπίσκοπος ἀλλήθως δοῦλος τοῦ Κ. Ἡ. Ἰ. Χριστοῦ θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδῆ διὰ τὸ Ἔθνος μὴ αὐτῆρ, ἀκολουθῶν τὰ ἴχνη τοῦ Μεγάλου καὶ Μοναχικοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, κέντρον ζωῆς καὶ ἀναγεννήσεως τῆς νοσοῦσης θαρῶς Ἐκκλησίας μας. Δυστυχῶς γύρω ἀπὸ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, πρόβλημα πρωταρχικῆς σημασίας, οὐδὲν γνήσιον ἐνδιαφέρον ἐκδηλοῦται. Ἐνῶ προσεγγίζομεν πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, αἰγὴ ὑπενθυμίζουσα τὴν αἰγὴν νεκρῶν, ἀπλοῦται. Ἡ Κυβέρνησις ἀπορροφημένη ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς, ἀδιαφορεῖ κατ' ὄσασιν. Αἱ ἡμερησίαι ἐνῶ ἐνδιαφέρονται καὶ διὰ τὰ ἐλάχιστα ἀκόμη κοινωνικὰ ζητήματα, διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν οὐρὸν κατευθυντήριον γραμμὴν. Καὶ οὕτω ὁ εὐσεβὴς μὲν ἀλλ' ἀμοιρος λαὸς μας, ὁστις καταλλήλως διαφωτισζόμενος, ἀσφαλῶς θὰ ἤγειρε ζωηρὰ καὶ ἐπιβλητικὴν φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατ' αὐτὰς σκευωρούμενα, φαίνεται παραμένον καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὸ περιθώριον, ἀπαθὴς θεατῆς μᾶς ὑποθέσεως ξένης πρὸς τὸν κύκλον τῶν ἐνδιαφερόντων του. Αὐτὴ δὲ ἡ ἀπαθὴς ἀδιαφορία τοῦ εὐσεβοῦς, Ἑλληνικοῦ λαοῦ δημιουργεῖ τὸ πρόσφορον ἔδαφος, τὸ προκαλύμμα, ἵνα ὄπισθεν αὐτοῦ, μερικὸι τυχεράραστοι, ἡμιμαθεῖς, χριστοκάπηλοι, καὶ ὁμοφυλοφιλοὶ, στεῦσουσιν ν' ἀναρριχηθῶν εἰς τὸν περιθώριον τοῦτον θρόνον. Ποῖοι; Αὐτοὶ ποῦ κανονικῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, θὰ ἔπρεπεν ἄνευ ἀρχιερατικοῦ ἐγκοπλισμοῦ, νὰ εὐρίσκωνται γυμνοσποδοὶ εἰς τοὺς νάρθηκας τῶν Ἐκκλησιῶν προσκαλιόμενοι καὶ ἐξαιτούμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλὰ κάτω ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν τοῦ λαοῦ μας διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ, οἰωπηλῶς ἐργάζεται τὸ ἠφαιστειὸν τῆς κοινῆς ἀγανακτικῆς. Διότι, ὁ ἡρωϊκὸς αὐτὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ ἐμπαίζεται ἐπ' ἄπειρον μὲ γελιογραφίας Ἐπισκόπων, ὁ ὅποιοι πλὴν τῆς ἐξωτερικῆς τῶν μεγαλοπρεπῶς ἐμφανίσεως, δὲν ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν τίποτε τοῦ γενναίου καὶ ὀφηλὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς τὸ μάθουν οἱ πάντες, ὅτι ὁ λαὸς αὐτός, ὁστις κατοικεῖ εἰς τὴν μαρτυρικὴν αὐτὴν γῆν τῶν Βαλκανίων, διψᾷ πνευματικὴν ἡγεσίαν, ἀνταξίαν τῶν θυσιῶν του, ἡ ὁποία διὰ σιθερὰς χειρὸς θὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὸ τέλημα τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀθλιότητος.

Καὶ ἰδοὺ ἐξερχόμεθα μὲ τὸν φανὸν τοῦ Διογένοους καὶ ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον μὲ πίστιν. Μὲ πίστιν ζῶσαν, μὲ πίστιν Ὁρθόδοξον, ἔτοιμον νὰ πᾶσῃ ἐπὶ τὸν ἐπάλλεον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον μὲ ἡ θ ο ς ἀ δ ὶ ἀ θ λ η τ ε σ ν. Ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον μὲ σοβαρὸν Θεολογικὸν ἐξοπλισμὸν. Ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον μὲ διοικητικὰ, ἀλλὰ καὶ μὲ ὀργανωτικὰ χαρίσματα, γινώσκοντα νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀξιους συνεργάτας του. Ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον ὅχι μὲ «πνεῦμα θειλάς» τρέμοντα ἀκόμη καὶ τὴν σκίαν του, ἀλλὰ μὲ «πνεῦμα δυνάμεως», πραγματικῶν πυγμάχων τοῦ πνεύματος, ἔτοιμον νὰ δώσῃ μάχην πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, καὶ νὰ προτιμᾷ νὰ χάσῃ μυρίους θρόνους χάριν τῶν ἰδανικῶν τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ νὰ θυσιάσῃ τὰ ἰδανικὰ ταῦτα χάριν τοῦ θρόνου του. Ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον ὅχι ἀπλῶς ἀφίλαργρον, ἀλλὰ τὸ πᾶν θυσιάζοντα καὶ ἐκ τῶν ἰδίων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ζητοῦμεν τέλος Ἀρχιεπίσκοπον ἐνσάρκωτην καὶ φορέα τοῦ καθολικοῦ πνεύματος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὑποστηρικτὴν πάσης χριστιανικῆς κινήσεως καὶ ἐν ταύτῃ πατρικῶν ρυθμιστὴν καὶ σοφὸν συντονιστὴν τῶν ἐνεργειῶν ὅλων τῶν ἱεραποστολικῶν ἐργαζομένων. Ζητοῦμεν Ἀρχιεπίσκοπον ἱκανὸν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ποιμένας (ἱερεῖς) προσεκτικῶς ἐπιλεγομένους, ἐπαρκῶς μορφωμένους καὶ ἀξιοπρεπῶς συντηρουμένους.

Τοιοῦτον Ἀρχιεπίσκοπον δραματίζεται ἡ ψυχὴ τοῦ χριστιανοῦ Ἑλλῆνος. Ἄλλὰ γενναῖα τὸ ἐρώτημα: ἔκ τῶν ὑπαρχόντων Ἱεραρχῶν μας ὑπάρχει τις ὁστις νὰ προσεγγίξῃ τὸν ἰδεώδη τοῦτον τύπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου; Ἀπαντῶμεν. Παρ' ὅλην τὴν τρομερὰν λειψανδρίαν (ἣς τὰ αἴτια δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐρευνήσωμεν), ὑπάρχουν, δόξα τῷ Θεῷ,

Ἀρχιερείς τινες μόλις εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μίαις χειρὸς ἀριθμοῦμενοι, ὅτινες ἂν δὲν συγκεντρώνουν δια τὰ ἀνωτέρω προσόντα, συγκεντρώνουν ὅμως ἔστω καὶ εἰς μικρὰν κλίμακα μερικὰ ἐξ αὐτῶν. Ἄλλ' οἱ σεβάσμιοι αὐτοὶ Ἀρχιερείς, ἔχοντες τὸ συναίσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας, ἀγνοοῦν τὰς ποικίλας μεθόδους τῆς ψηφοθηρίας καὶ τῆς συναλλαγῆς, ἀποφεύγουν νὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὴν δίνην τῆς ἀγρίας μάχης πρὸς κατάκτησιν τοῦ χρυσομάλλου βέλους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ οὕτω τὸ πῆδον τῆς μάχης ἀφήνεται ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἀσυνειδήτους καὶ ἀναίδεις ἐκείνους ἀρριτιστάς, ὅτινες ἂν εἶχον κόκκον συναισθήσεως δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ὑποβάλλουν ὑποψηφιότητα, ἀλλὰ θὰ ἀπέθετον τὸ ὄμοφρον ἔπι τῆς Ἁγίας Τράπεζης καὶ θ' ἀνεχώρουν εἰς τὴν μονὰς πραγματικῆς μετανοίας καὶ συντριβῆς.

Οἱ ἀνωτέρω θρασεεῖς καὶ δ' χ' ἄ ν δ ρ ε ς διεκδικηταὶ τοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἔχουν περὶ αὐτῶν δημιουργήσει ἀνά μιαν κλίκαν Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ ὄφιατα συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας, θὰ δώσουν τὴν ψῆφον των διὰ ν' ἀνέλθουν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον ἐκείνοι οἱ ὅποιοι θὰ καταρρακώσουν ἔτι μᾶλλον τὸ γόητρον τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

Δυστυχῶς ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀνωτέρω διευκολύνεται τὰ μέγιστα καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος δι-
τι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, δὲν συμμετέχει τὸ ἄγγον καὶ ἀδιάφορον λαϊκὸν στοιχεῖον τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ θὰ ἔπαιξε σπουδαιότατον ρόλον καὶ θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρίστου. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς κρινόμενος ὁ σχετικὸς νόμος εἶναι ἐ γ κ λ η μ α τ ι κ ῶ ς ἀ τ ε λ ῆ ς καὶ ἀ ν τ ι κ α ν ο ν ι κ ῶ ς καθ' ὅσον ὑποβάλλει τὴν Ἀρχιερατοκρατίαν πρὸς μεγίστην νοθεσίαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκ-
κ λ η σ ι α ς. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει καιρὸς, καὶ ὅτε εἶναι ἡ περίστασις σήμερον κατάλληλος πρὸς ἔκδοσιν τροποποιητικοῦ νόμου, ρυθμίζοντος ἐπὶ ἄλλης ἐξάσεως τὴν ὅλην διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἐάν ὅμως καθίσταται σήμερον ἀνέφικτος ἡ ἔκδοσις τοιαύτου νόμου, εἶναι κατάλληλος ἡ περίστασις νὰ χωρισθῇ εἰς τέσσαρας εἰσέτι τοῦλάχιστον Μητροπολιτικὰς περιφέρειας, ἐκτὸς τῆς τοῦ Πειραιῶς, ἡ ἀπέραντος περιφέρεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ κυρίαρχη Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, διὰ νὰ διυληθῇ οὕτω ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος, ἀπερισπάστως νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ κύριον ἔργον του, ὅπερ δέον νὰ εἶναι ὀργανωτικὸν καὶ διοικητικόν, τῆς ὅλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ ἐκλογὴ θὰ γίνῃ θάσει τοῦ ἀτελοῦς καὶ ἀντικανονικοῦ νῦν ἰσχύοντος Νόμου μὲ μνηστικὸς ἐκλεκτορας τοὺς Ἱεράρχας, εἶναι εὐνόητον δι' οἱ Ἱεράρχαι ἐπιμύζοντες τεραστίας εὐθύναις ἱστορικές. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς θὰ εἶναι δείκτης τῶν ψυχικῶν ρευμάτων τὰ ὅποια ἐγκλείουσι εἰς τὰ στήθη των. Ὁ εὐσεβὴς λαὸς θὰ θαυματολογῆσῃ δούτως καὶ θὰ συναγάγῃ τὰ συμπεράσματά του, τὰ ὅποια θὰ εἶναι συγκλονιστικά διὰ τὸ κύρος τῆς ὅλης Ἱεραρχίας.

Κύκλοι τινὲς εὐσεβῶν μὲν ἀλλὰ ἀνδρῶν δ' εἰ λ ῶ ν, φαίνονται ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἐκλογὴν, φρονούντες δι' ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἐκκλησίας θὰ προέλθῃ μόνον ἐκ τῶ ν κ α τ ῶ. Ἡμεῖς, χωρὶς νὰ ἀποδοκιμάζομεν τὴν ἀποψιν αὐτῆν, φρονούμεν ἀδυστάκτως δι' ἡ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἐκ παραλλήλου καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀνω ἀναγέννησις τῆς Ἐκκλησίας δι' ἑνὸς ἀξίου κατὰ πάντα Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἐντὸς μίαις δεκαετίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυγιάνῃ καὶ νὰ ὀργανώσῃ εἰς θάθος πνευματικῶν τὸν ὅλον ὀργανισμὸν τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας. Τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν φυσιογνωμιῶν τοῦ παρελθόντος οἱ ὅποιοι ἐπεκύρωσαν τὴν ἀποψιν τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου δι' ἐφ' ἧκει εἰς ἀνήρ ζήλω πεπυρωμένος ὀλόκληρον διορθώσασθαι δῆμον, ὀμιλεῖ εὐγλώττως περὶ τοῦ τῆς δυνάται νὰ γίνῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέτερῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐάν ἡ ἀρχιερατικὴ ράβδος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, εὐδοκία Θεοῦ, περὶλθῇ εἰς χεῖρας ἀ ν δ ρ ῶ ς (τονίζομεν τὴν λέξιν), ὅστις θὰ ζῆ καὶ θὰ ἀνατῆν μόνον διὰ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν ψυχῶν.

Δι' ὅ καὶ πᾶσα ἀδιαφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρίστου, ἀποτελεῖ θανάσιμον ἀμάρτημα ἐναντίον τῆς Νύμφης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰς θάρος τῆς ὁποίας πρέπει νὰ παύσουν ἀκολασταίνοντες οἱ διάφοροι ἀνάξιοι μνηστῆρες καὶ μέλιστα οἱ ὀμοφυλόφιλοι.

Δὲν προβάλλομεν ὀρισμένης ὑποψηφιότητος. Ἀπαιτοῦμεν, ὅμως ἀπὸ τὴν Σεπτῆν Ἱεραρχίαν νὰ μᾶς δώσῃ, Ἀρχιεπίσκοπον, διὰ τὸν ὅποιον τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἐντερωόμεθα. Ἀρχιεπίσκοπον τοῦλάχιστον «ἀνδρα».